

Kouzelný stroj na pohádky

kapesní almanach

Můj život je krásná pohádka, tak bohatá a blažená. Kdybych jako chudý a osamělý chlapec potkal mocnou vílu a ona mi řekla: „Zvol si cestu a cíl a já tě budu ochraňovat a povedu tě,“ nemohl mi osud být příznivější a nemohl mě vést moudřeji a lépe.

H. Ch. Andersen

Tak charakterizoval velký dánský pohádkář svůj život a nesmrtelné dílo. A vaše obrazotvornost nám kromě odkazů na něj a další geniální autory pohádek vykouzlila spoustu fantastických a úžasných strojů na výrobu pohádek, které si v nápaditosti nežadají s představivostí skutečných ilustrátorů pohádek. Je krásné, že říše Fantazie dosud nezanikla.

Knih a přátel mělo by být málo, ale dobrých.

Španělské přísloví

Téměř každý má své milované knihy, ke kterým se neustále vrací a v knihovničce je neomylně poznáme podle stupně jejich ohmatanosti. Jak se obliba knih mění při putování napříč různými generacemi, to jste zjišťovali při povídání se svými rodiči, prarodiči, praprarodiči... A jsou to povídání zajímavá a často překvapivá.

Kterou knížku četli v dětství nejraději moji prarodiče, rodiče a kterou mám dnes nejraději já a proč?

Toť otázka. Ale na každou otázku je odpověď. Jako první jsem podrobila výsledku svoji mamču. Bez zaváhání mi oznámila, že její nejoblíbenější knížkou byla kniha od Karla Maye Old Surehand. Fascinoval ji ten „správný svět“, kdy dobro vždycky zvítězí nad zlem.

To moji prarodiče ze sebe nevychrtili odpověď tak pohotově. Děda mi po menším dumání řekl, že nejraději četl „verneovky“, z toho hlavně Dva roky prázdnin. A proč? No to je jasné: popisuje pravé klučičí dobrodružství! To babička četla nejraději knihu Vlčák Kazan od J. Curwooda, a to z jednoho prostého důvodu: líbila se jí tam popisovaná příroda.

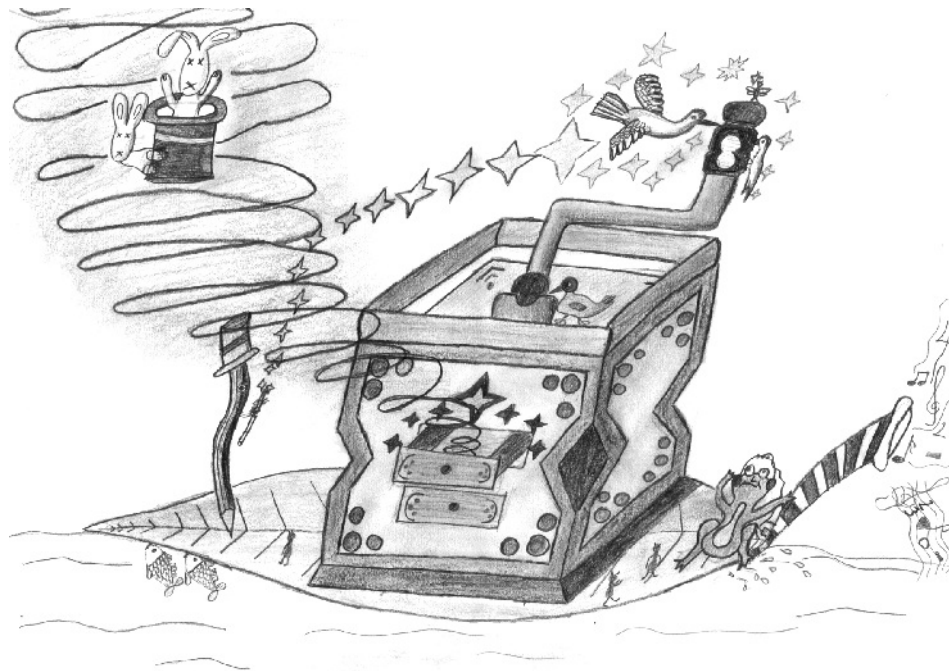
A co čtu nejraději já? Teď jsem zakotvila spíš u dívčích časopisů, ale jednu dobu se mi líbila kniha Příběhy Sherlocka Holmese, kterou sepsal Sir Arthur Conan Doyle. Líbil se mi styl, kterým je tato kniha napsána. Nedá se říct, která kniha je nejlepší! Vždyť pro každého je nejlepší zrovna ta kniha, ke které se nejraději vrací!

Karolína Altrichterová, 9. třída, 15 let, ZŠ sv. Zdislavy

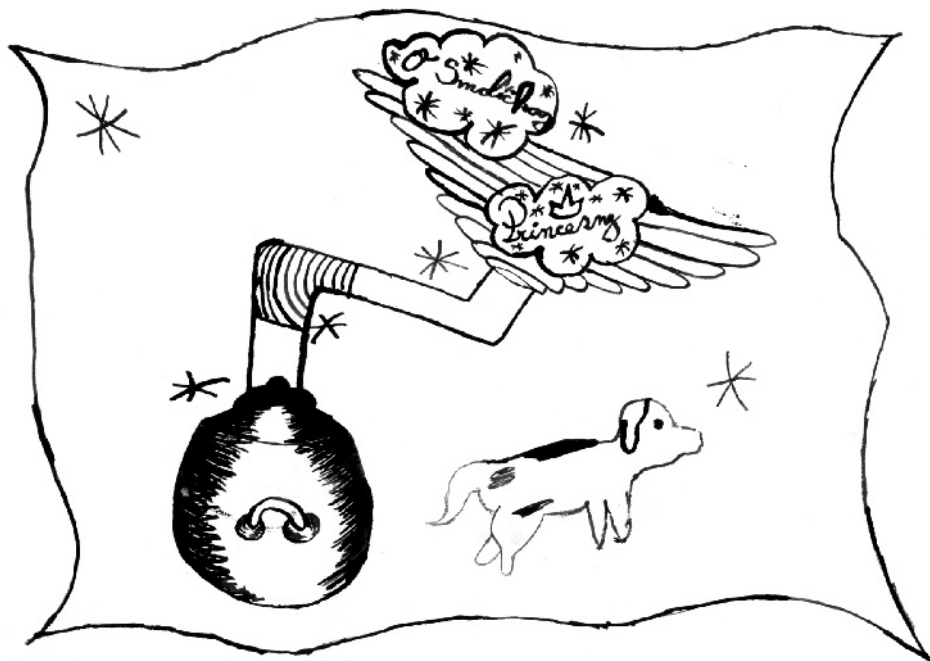
Nejoblíbenější kniha

Zeptala jsem se mojí babičky Ludmily Řezníčkové, které je šedesát let, jestli četla knížky a která knížka byla její nejoblíbenější. Odpověděla mi, že neměla čas na čtení, protože měla ještě třináct sourozenců a musela doma pomáhat mamince. Ale někdy, když pásla na louce husy, tak si četla ruskou knížku o chlapcích, kteří se jmenují Čuk a Gek. Později četla i Robinsonku. Tato kniha je o dívce Blažence, které umřela maminka a ona má tatínka taxikáře a malinkého bratříčka Pěťu. Musí se sama postarat o domácnost. Knihu Robinsonka napsala Marie Majerová. Dnes mám nejraději knížku Malý Bobeš a také knížku Bylo nás pět. Teď moc nečtu, protože mi na čtení nezbyvá čas. Čtu jen povinnou četbu do čtenářského deníku.

Anna Štefková, 14 let, 8. třída, ZŠ sv. Zdislavy

Petr Földeš, 12 let, 6.B, ZŠ Dr. Milady Horákové

Henrieta Šadonová, 11 let, 4. třída, ZŠ sv. Zdislavy

Kterou knížku četli nejraději moji prarodiče, rodiče a kterou mám nejraději já a proč?

Rozhovor s babičkou

Já: Kterou knížku jsi četla v dětství nejraději?

Babička: Gabru a Málinku.

Já: A proč?

Babička: Protože tam byla velká sranda.

Já: S kým sis tu knížku četla?

Babička: S kamarádkami a maminkou.

Já: Vzpomeneš si na nějakou kapitolu z té knihy?

Babička: Jemda, tak to si nevzpomenou.

Rozhovor s mamkou

Já: Kterou knížku jsi četla v dětství nejraději?

Mamka: Kopretiny pro zámeckou paní.

Já: Jaký to byl žánr?

Mamka: Asi dívčí román.

Já: Kolik ti bylo let, když jsi ji četla?

Mamka: Asi třináct až čtrnáct.

Já: Kolikrát jsi ji přečetla?

Mamka: Dvakrát.

Já: Chtěla bys ten příběh zažít sama?

Mamka: Ano. Bylo by to romantické.

Rozhovor s tatškou

Já: Kterou knížku jsi četl v dětství nejraději?

Tatka: Robinsona Crusoa.

Já: Kolikrát jsi ji přečetl?

Tatka: Asi dvakrát.

Já: Jak jsi tu knížku dostal?

Tatka: Nejspíš na Vánoce nebo narozeniny, asi v páté třídě.

Já: Co se ti na té knížce nejvíce líbilo?

Tatka: Napětí a dobrodružství.

Já: Chtěl bys ten příběh zažít?

Tatka: Samozřejmě. Kdysi jsem si to představoval a snil o tom. Díval jsem se i do mapy a hledal různé ostrovy. Nejraději bych ztroskotal na ostrově Nová Guinea nebo na ostrůvcích v Tichomoří.

Já: Tak jako Robinson se na ostrově setkal s Pátkem, s kým by ses tam chtěl setkat ty?

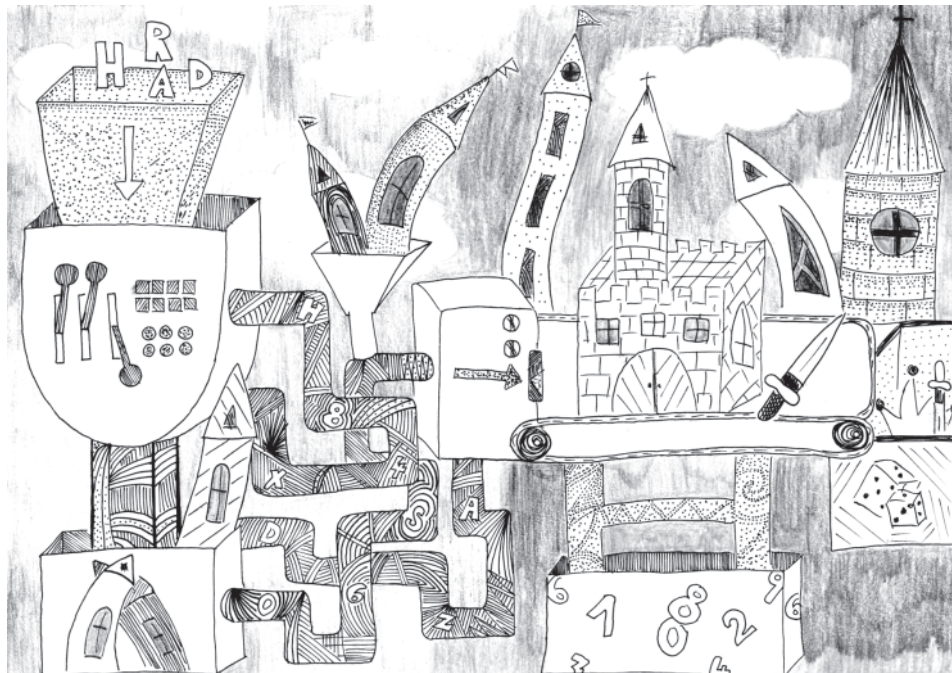
Tatka: Když jsem tu knihu četl, tak asi s rodiči. Teď asi s nějakým člověkem zkušeným v lovu a v přežití v takových podmínkách.

Já: Komu jsi tuto knihu četl?

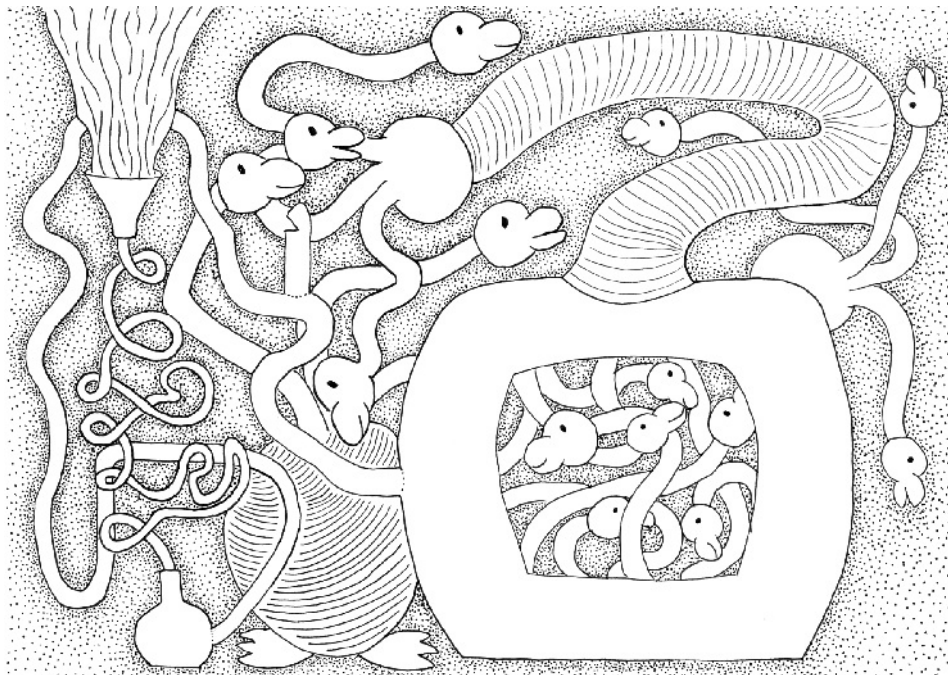
Tatka: Svým dcerám a v současné době ji čtu už asi rok svému synovi, protože na to není moc času.

A já jsem v dětství četla nejraději Neználka na cestách.

Martina Machů, 9. třída, 15 let, ZŠ sv. Zdislavy

Hanka Malinovská, 14 let, 9.B, ZŠ Emila Zátopka

Kristýna Malíková, 12 let, 7.A, ZŠ Emila Zátopka

Co čte moje rodina a já

Já nejraději čtu: Čarodějnické knížky (např. Ségry na zabití, Bráchové a jiné katastrofy). Tyhle knížky napsal Thomas Brezina. Má ráda i W.I.T.CH. (např. Studna pána mlh, Ledový květ). Je to dobrodružné a divoké a hlavně jsou tam věci, které v normálním životě neexistují! Asi každý by chtěl zkusit vzlétnout, zmrazit čas nebo se přenést z jednoho místa na druhé. Čtu i Babičku. Je to velice dobrý a pravdivý příběh ze života.

Mamka asi nejraději čte detektivky od Agathy Christie (např. Nástrahy zubařského křesla, Vraždy podle abecedy). Mně přijde, že má tyto detektivky ráda nejen proto, že je to veliké dobrodružství, ale protože ráda hledá vraha! Knih má plnou knihovnu!

Tatka čte rád knížky a texty v anglickém jazyce a knihy o tom, jak fotit, aby fotky nebyly rozmazané. Teď zrovna čte „Správná komunikace“ a jak se správně vyjadřovat. Tatka je velice inteligentní člověk, a proto ho tyto knížky baví. Málo knih ho zaujme, ale když se do něčeho začte, tak ho nemůžeme od té knížky odtrhnout.

Babi ráda čte různé zákony a podobně. Má ráda i starší pohádky např. Sedmero krkavců, Mikeš a Pipi dlouhá punčocha. Když jsem byla malá, tak mi před spaním četla a mně se to moc líbilo. V mládí prý četla Divou Báru a myslím, že ji to muselo hodně bavit, neboť ji zná nazpaměť. Hodněkrát mi to vykládala a mě to velice zaujalo. Obě dvě máme rády Kytici.

Děda je vášnivý čtenář, čte téměř vše, co mu přijde pod ruku. Myslím, že má nejraději lékařské knížky a také mi rád předčítá Bílou velrybu. Když mám nějakou nemoc, vytáhne všechny své knížky z knihovny a řekne mi snad všechny příčiny té nemoci. Někdy mám až strach, že trpím nějakou nevyléčitelnou nemocí a za týden umřu!!! Někdy je to ale dobré vědět dopodrobna, co mi vlastně je. Můj praděda už čte jenom noviny. Nevím, co četl, když byl mladý, ale určitě nějaké dobrodružné knížky jako každý kluk. Škoda, že vznikla televize a na mnoho knížek se už zapomnělo. Je mi to celkem líto.

Gabriela Seibertová, 6.B, ZŠ Emila Zátopka

Co čtu já a moje rodina

Mám jednu velice upovídanou tetinku, vlastně by to mohla být moje babička a povídání s ní nikdy nejde zkrátit. Co si pamatuju, tak ten nejkratší rozhovor trval snad hodinu. Nedávno si ta teta, bývalá učitelka, stěžovala, jak málo ta „dnešní mládež“ čte. I když v době jejího mládí byl knih velký nedostatek a na vesnici si je lidé většinou půjčovali mezi sebou, tak na tu dobu četla hodně.

Vyjmenovala mi toho spoustu. Jako menší četla nejrůznější pohádky. Později se už přeorientovala na romantické povídky např. od H. C. Mahlerové a taky na Káju Mařika. U mých rodičů byla situace zase trochu jiná, v době socialismu byly dva typy knih. Za prvé ty, co jich bylo plné knihkupectví a většinou byly nezáživné. Některé z nich byly ve škole povinnou četbou a jak už to bývá, tak to, co je povinné, nás zrovna neláká. A za druhé to byly knížky, které se četly mnohem více, ale v knihkupectví byste je nenašli - knížky zakázané. Moje maminka četla různé dobrodružné příběhy od Julese Verna, příběhy Rychlých šípů od Foglara, Metráčka. A pak tu byla ta povinná četba, např. Reportáž psaná na oprátce od Julia Fučíka. Mamka se ale přiznala, že tuhle knížku opravdu nečetla.

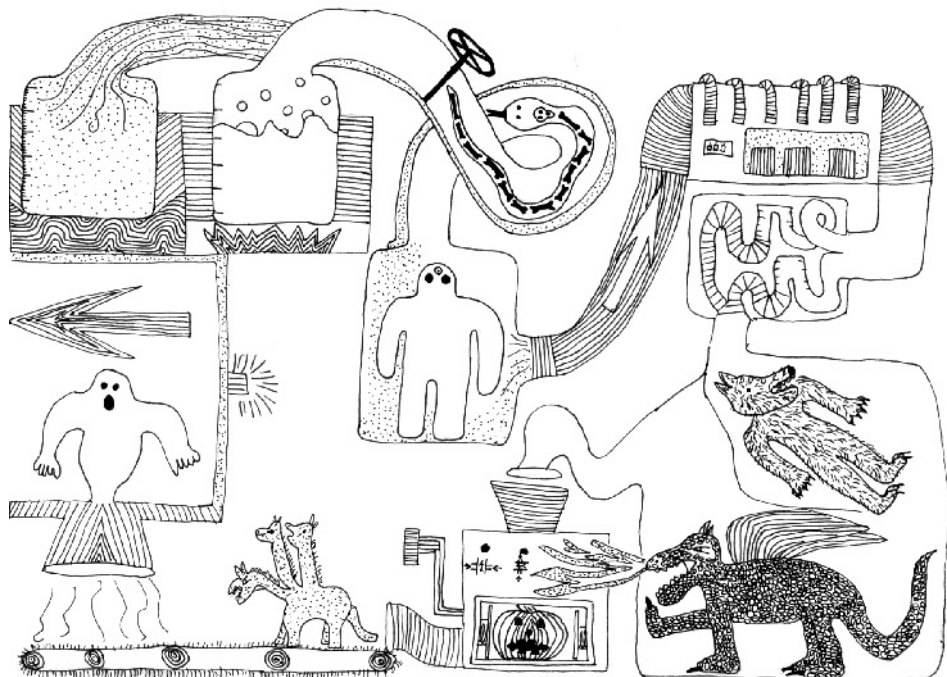
Tatka měl ve své knihovně spíše dobrodružné romány jako Hrdina Nik, Stopař, Bílý tesák, Čtyři tankisté a pes. A samozřejmě foglarovky a verneovky.

V dnešní době už není vůbec těžké knížky sehnat a všichni se mohou rozhodnout, jaké knihy se jim líbí. Přesto mnoho lidí knížky nezajímají.

Jana Lošáková, 9.B, ZŠ Emila Zátopka

Veronika Luxová, 12 let, 7.C, ZŠ Emila Zátopka

Jakub Urbiš, 13 let, 7.B, ZŠ Emila Zátopka

Kterou knihu v dětství nejraději četli moji prarodiče, rodiče a kterou mám dnes nejraději já. A proč.

Sedím v obývacím pokoji před zdí, na které visí několik dlouhých polic plných knih. Vybírám si knihu, kterou bych si mohla přečíst. Je zde nespočetné množství starých i nových knih, od detektivek přes sci-fi až po pohádky. Napadá mě, kolik lidí přede mnou tyto knihy asi četlo. Moje maminka, babička, děda a možná také generace před nimi. Přemýšlím, co četli děda s babičkou. Děda jako malý asi moc nečetl, protože, alespoň podle jeho povídání, většinou „lital po venku v tepláčkách“. Ale přesto by se něco našlo. Bavily ho detektivky, kovbojky a válečné příběhy. Babička, ta knihami v dětství přímo žila, a to jí zůstalo dodnes. Měla ráda to, co děda, ale hlavně české pohádky. Nad žádnou knížkou neohrne nos. Vždycky říkává: „ Já mám ráda všechny knížky, které jsou kvalitní a za něco stojí“. Přesto si vybírá hlavně historické romány o našich předcích. Nejraději má knížku Cval rytířských koní od Ludmily Vaňkové, která vypráví o Karlu IV. Ale teď už se dostávám k těm mladším generacím. Maminka nemá žádný příliš oblíbený žánr. Její nejoblíbenější kniha je Něžně háčkováný čas od Stanislava Rudolfa, a jelikož má velmi ráda Jana Wericha, ráda si přečte Rozhovory s Janem Werichem od Jiřího Janouška. Nepohrdne ani sci-fi nebo kriminálkami. Můj tatínek četl také sci-fi a detektivky např. Den třidíů od Johna Wyndhama a jeho oblíbený spisovatel byl Jules Verne, od kterého přečetl kolem třiceti knih. Teď už ale moc nečte, protože nemá čas. A to mi zůstalo po něm. Když mě ale nějaká kniha hodně zaujme, dokážu ji přečíst za pár dní. Nevím, kterou mám nejraději. Mám nejradši dívčí romány. Samozřejmě, že v dnešní době čtu časopisy pro dívky, takže mi čtení moc nechybí. Do knihovny chodím občas, ale hlavně čerpám z naší domácí knihovny s osvědčenými knihami. A to má také jednu výhodu. Kdykoliv si přečtu nějakou knihu, kterou přede mnou četla třeba maminka, můžeme si navzájem sdělit své zážitky a ona mi povídá o svém dětství, jak si místo učení četla potají knížky a já můžu dát průchod svým nekonečným představám.

Lenka Mikundová, 9.B, 14 let, ZŠ Emila Zátopka.

**Kterou knížku četli v dětství nejraději moji prarodiče, rodiče a kterou mám dnes nejraději já.
A proč.**

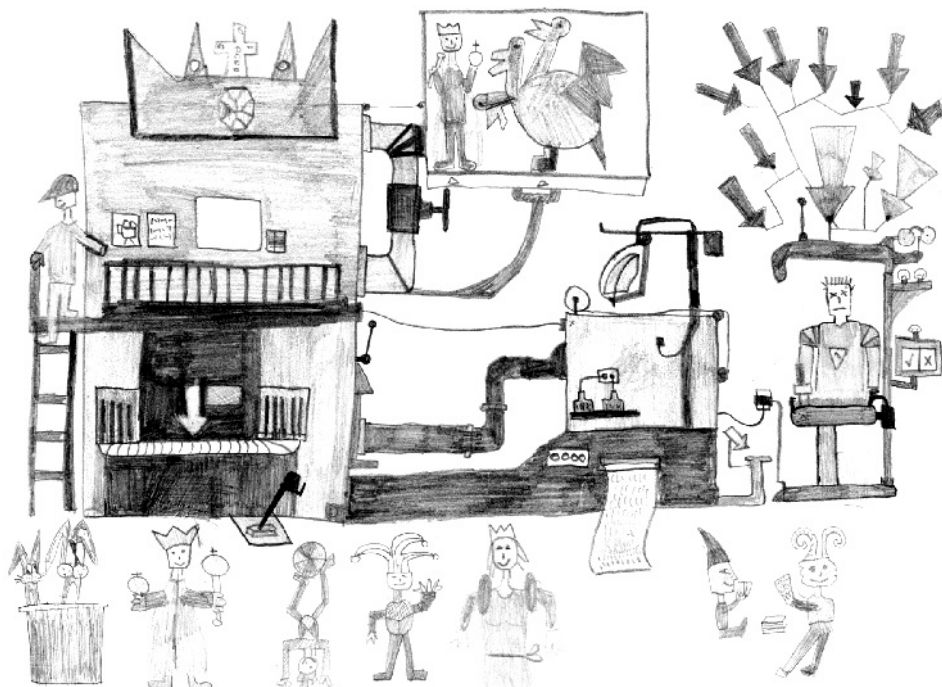
Já jsem teda myslel, že naše rodina moc nečte, ale jak vidím, tak je to úplně jinak. Maminka říkala, že ji nejvíce bavila knížka Hanýžka a Martínek, kterou měla jako povinnou četbu, ale myslím, že četla mnohem více knížek, na které se vůbec nepamatuje. Taťka četl Vinnetoua, protože mu to poradili kámoši, kteří s ním chodili do třídy. Brácha neumí číst, ale rád si prohlíží obrázky a trhá listy z časopisů. Prohlíží si obrázky zvířat, ale nejradši má časopis Božek Stavitel, protože se mu líbí bagři a traktoři. Já mám rád moc knížek, ale líbí se mi Modrá pětka na cestě za dobrodružstvím, protože je to napínavé. Babička četla Babičku od Boženy Němcové a děda četl Honzíkovu cestu jak byl malý, protože ještě moc knížek nebylo. No... teď už alespoň vím, co kdo četl, když už jsem to napsal. A co jste četli vy, co si to čtete?

Michal Juřica, 5.B, ZŠ Emila Zátopka

Kterou knížku četli v dětství nejraději moji prarodiče, rodiče a kterou mám dnes nejraději já.

Myslel jsem, že taťka četl v dětství nějakou detektivku a mamka nějaké dívčí romány, ale nebylo to tak. Tatínek četl v dětství knihu o jedenácti klucích, kteří hráli fotbal a trénoval je jejich vlastní otec. Kniha se jmenovala Klapzubova jedenáctka. Mamka, místo aby četla dívčí romány, četla o dobrodružství dětí a ta kniha se jmenovala Timur a jeho parta. U dědečka jsem zjistil, že nejraději četl knihu Rychlé šípy, a řekl mi, že to bylo o partě kluků, kteří prožívali dobrodružství. Babička četla knihu Babička, která byla o obyčejné ženě, která zapůsobila i na královnu. Já čtu nejraději knihu Drákula, protože je to horor a líbí se mi, jak hrabě Drákula leze po zdi.

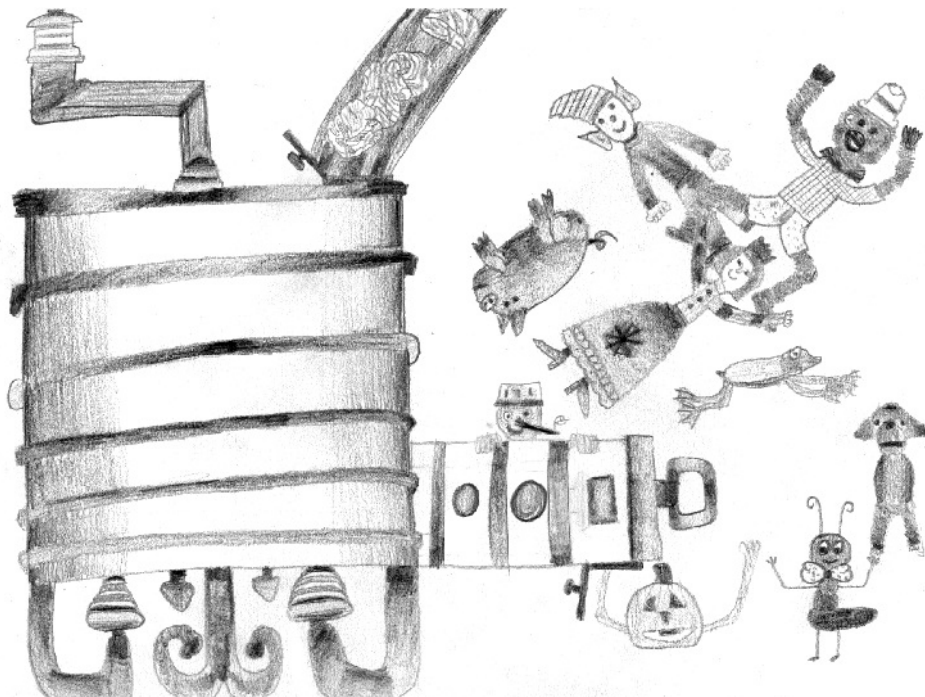
Roman Fila, 6.A, ZŠ Emila Zátopka

Ondřej Boháč, 13 let, 7.B, ZŠ Emila Zátópka

Bára Lichnovská, 12 let, 6.B, ZŠ Emila Zátopka

Lukáš Holub, 14 let, 7.B, ZŠ Emila Zátopka

Kam padá jablko?

Kvůli tomuto úkolu jsem se postavil ke své knihovně, která kdysi patřila tátovi. Podle opotřebených knížek jsem odhadoval, co asi tak můj otec četl. Zjistil jsem toto:

Velmi ošoupaná kniha je Patnáctiletý kapitán od Julese Verna, kupodivu tuto knihu jsem i já velmi rád četl. Je to velmi dobrodružná kniha. Vypráví o posádce lodi Poutník, která se vracela do Ameriky, ale osud ji zavedl až do Afriky. A vida! Další ošoupaná kniha! Kapitán Nemo od J.M.

Trosky. I mně se líbila knížka o starém kapitánovi Nemovi, který vybudoval hluboko pod zemí nový svět asi se stovkou obyvatel. Práci a vše ostatní dělali roboti. Další kniha nese název Buffalo Bill kontra Jesse James od Davida Hamiltona. Rovněž patří k mým oblíbeným. Vypráví o udatném poručíkovi Codym, který musí chytit obávaného banditu Jesseho Jamese. Tento děj se odehrává po občanské válce v Americe. Další kniha, kterou jsem objevil, je Rolf zálesák od Ernesta Thompsona Setona.

O této knize vám toho mnoho nepovím, protože tuhle jsme zatím nečetli, ale podle kratičkého článku na obalu půjde určitě o dobrodružnou literaturu, takže už je v mém pořadníku. Tyto knihy byly nejvíce ohmatané. Když to tak porovnám, zajímám se o stejnou literaturu jako můj otec, se kterým jsem se na tohle téma nemohl bavit, protože zemřel, když mi bylo pět let.

Pak jsme si sedli s mamkou v obývacím pokoji a začal interview o tom, co četla. Její odpověď byla pohotová:

„Všechno, co se mi dostalo pod ruku.“ To mi ovšem nestačilo. Má matka žila v malé vesnici, proto bylo těžké sehnat nějakou knížku. Po dlouhém přehrabování ve skřínce mi ukázala šest oblučně velkých knih. „Během vánočních prázdnin jsem je měla přečtené.“ Já jí oponoval: „Měla jsi vůbec v plánu o Vánocích jíst a spát?!“ Poté mi vypravovala, jak si v mých letech půjčovala knihy z knihovny pro dospělé. Knihovnici vždy tvrdila, že to má pro babičku. „Hmm, a vždycky jsi mě učila, že lhát se nemá.“ Vyjmenovala další knihy, třeba: Vojna a mír, Křížová cesta, RUR a Válka s mloky.

Kromě posledních dvou jsem o těchto knihách nikdy neslyšel. No jo, to bude tzv. posun v generacích. „Spolykala jsem v mládí mnoho knížek.“ „A kam jsi všechny ty listy dávala?“ Podívám se na mamku: „Vždyť jsi menší než já.“ Mamka do mne začala hučet, že tohle tam psát nebudu. Jak vidíte, má smůlu. Když srovnám generaci mé mámy a mou generaci, jsou opravdu úplně odlišné. Naše generace je na tom s knihami naprosto jinak. Jednou si na internetu vyhledáme referát a odrecitujeme ho před třídou, dostaneme dvojku a máme přes půl roku klid od čtení. Ale proč? Já myslím, že knihy nám mají ještě dost co říct. Taková verneovka musí být pro každého zajímavá, ne? Ale co, k čemu číst, že bych si raději zahrál na počítači nějakou pěknou hru?

Adam Zálešák, 9.A, ZŠ Emila Zátopka

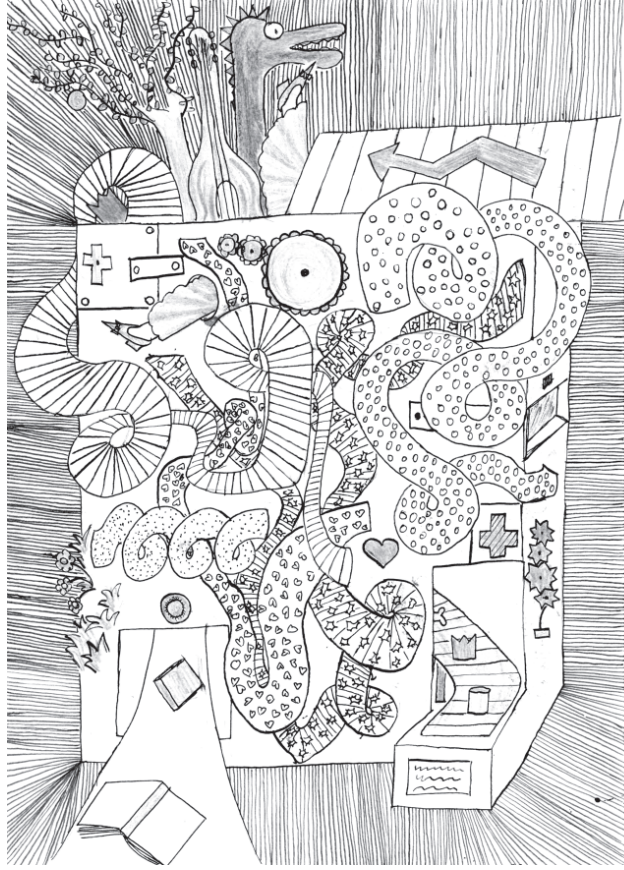
**Kterou knížku četli v dětství nejraději moji prarodiče, rodiče a kterou mám dnes nejraději já.
A proč.**

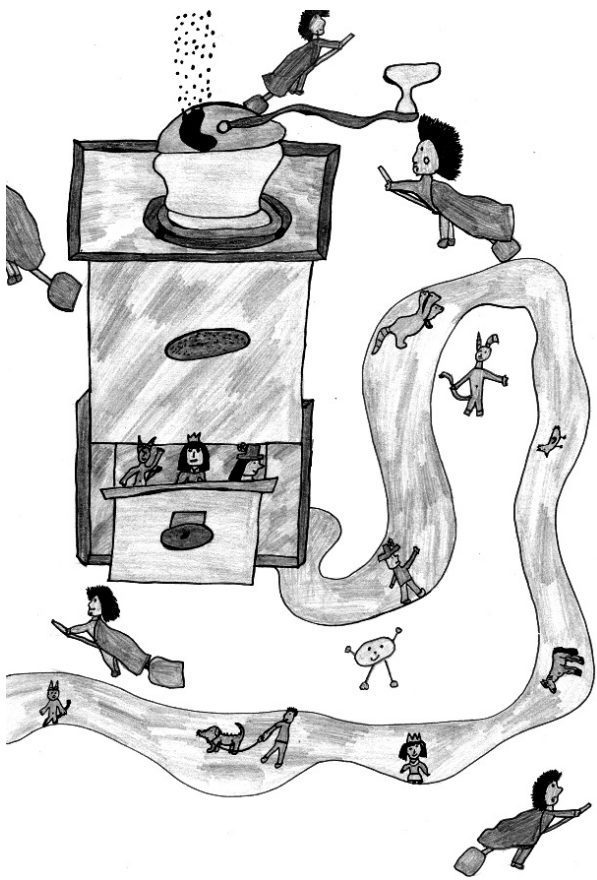
Jak jsem byl moc malý, tak jsem nic nečetl, protože jsem to neuměl. Teď už jsem o dost větší, a tak něco přečtu. Třeba Harryho Pottera, foglarovky nebo knihy od Enid Blytonové. Jsou to knihy vhodné pro mládež. Můj táta, jak byl v mých letech, tak četl Vinnetoua a Záhadu hlavolamu atd. Teď už jen televizní program a odebírá časopis Pes přítel člověka.

Mamka naopak četla mayovky atd. Teď si předčítá referátové výběry z anesteziologie a resuscitace (oživování). Maminka mojí maminky, pro mě babička, si pamatuje knihu Kája Mařík. Teď je na vozíku a čte časopis Překvapení a luští v něm křížovky. Můj starší bratr mě neustále bije a čte Harryho Pottera, časopis Score, foglarovky a další knihy. Musím uznat, že je to lepší čtenář než já.
THE END

Martin Klos, 7.B, ZŠ Emila Zátopka

Jitka Chocholatá, 14. let, 9.C ZŠ Emila Zátopka

Od Babičky po Harryho Pottera

Nejspíše si většina naší generace nesedne v podvečer do měkkého křesla a nezačne se do nějaké zajímavé knížky. Dnešní populaci už nezajímají sto let staré romány, většina upřednostňuje různé magazíny nebo internet a navíc pro z pohodlné lidi je cesta do knihovny příliš namáhavá a dlouhá. Jak jiné to bylo před lety! Tehdy děti nečetly jen proto, aby měly co napsat do čtenářského deníku. Přitahoval je fantastický, pohádkový svět, do něhož měl život v době, ve které žili, přece jen dosti daleko. Zkusila jsem se tedy vydat za babičkou a na její nejoblíbenější knížku se zeptat.

Posadily jsme se s babičkou v kuchyni a u šálku horké čokolády jsem se z ní snažila vymámit co nejvíce podrobností. Chvilu trvalo, než se rozpovídala. Začala vyprávět, jak se vždy kolem sedmé zabořila do houpacího křesla a četla a četla Divou Báru od Boženy Němcové, nejvíce si však oblíbila Babičku. Zaujal ji příběh zbožné ženy, která se na sklonku svého života přestěhovala na Staré bělidlo za svou dcerou a vnoučaty. Kde mohla, tak pomohla, brzy si ji oblíbilo celé okolí i paní kněžna. Žila tam až do konce a její odchod ze světa živých byl pro všechny, a zvláště pro babiččinu nejstarší vnučku Barunku, velmi bolestný.

Mladší generaci, rodiče mých vrstevníků, předpokládám zajímaly trochu jiné knížky. V této době byl hitem Robinson Crusoe a trůfám si tvrdit, že se nenašel nikdo, kdo by o tomto díle od Daniela Defoa alespoň neslyšel. I oběma mým rodičům se dostala do rukou a nevydechli, dokud si příběh Robinsona nepřečetli. Mladík toužící po dobrodružstvích na moři dopadl ovšem tak, jak ani on sám nečekal, jako trosečník na opuštěném ostrově, kde se musel vypořádat s nástrahami přírody i s lidojedy. Zachránil indiánského chlapce a pokřtil ho Pátek. Společně se jim podařilo na korábu dostat domů do Londýna. Zde se oženili a otevřeli si obchod Crusoe - Pátek.

Za komunistického režimu by se k nám tento fenomén asi nikdy nedostal, ale to už je naštěstí za námi - Harry Potter, bomba posledních let. Nejen děti tuto knihu doslova hltají, nemůžou se dočkat až je anglická spisovatelka J. K. Rowlingová obšťastní dalším dílem příběhů tohoto nadaného čarodějnického učeň. Čtou tak, jak nikdy nečetly, noří se hluboko do magického světa a prokousávají se desítkami stran denně. Harry Potter je pohltil více než nějaký počítač nebo zábavný pořad v televizi. Dokonce začali číst i ti, kdo v životě nedrželi knížku v rukou. Přiznám se, že i já ho mám přečteného skrz na skrz, ale uznejte, kdo ne?! Změna je život a logicky se dnes lidé více zajímají o hvězdy v časopisech a ne o ty, o nichž se dočtou v knihách o astronomii. I přesto bychom neměli zapomínat číst knihy. Najdeme v nich poučení, jsou odkazem minulosti, vypovídají o současnosti, podněcují touhu lidstva poznat budoucnost.

Barbora Hudková, 15 let, ZŠ Emila Zátopka

Oblíbená kniha naší rodiny: Dva divoši, Ernest Thompson Seton

Jednoho krásného rána jsem se nudil. Nevěděl jsem, co dělat, přišel ke mně děda a řekl mi: "Co kdyby sis něco přečetl." „Co bys mi tak doporučil?“ řekl jsem mu. „Co takhle přečíst si mou oblíbenou knihu Dva divoši?“ odpověděl mi. Tak jsem si tu knihu vybral. Hned jsem se pustil do čtení. Kniha byla moc pěkná a naučná.

Tato kniha je o třech chlapcích, které zajímá příroda, učí se žít jako indiáni. Podle ní se můžu naučit, jak si udělat luk a šípy, jak si postavit týpí, jak si vycpat výra. Jsem moc rád, že jsem tuto knihu nečetl jenom já, ale také sestra, bratranec, strejda, babička, děda. Byl jsem rád, že jsem s ní mohl seznámit své spolužáky, vybral jsem si ji totiž na referát.

Tomáš Németh, 6.B, ZŠ Dr. Milady Horákové

Zuzana Baďurová, 14 let, 9.B, ZŠ Emila Zátopka

Veronika Bezděková, 13 let, 7.B, ZŠ Emilia Zátoka

Oblíbená kniha naší rodiny Robinson Crusoe

Knihu Robinson Crusoe od spisovatele Daniela Defoa jsem doma objevil v naší knihovně. Když jsem pátral, odkud tato stará kniha se zažloutlými stránkami je, žasl jsem. Tento objemný svazek má hluboké kořeny. Pochází ještě z dob mé prababičky, na kterou si už jen letmo vzpomínám.

Vždy jsem byl zvědavý, o čem se v této knize píše. Od čtení mě však odradila spousta stránek. Uplynula nějaká doba a tento příběh byl zfilmován. S okouzlením a s úžasem jsem byl vtažen do napínavého a poutavého děje. Zhlédnutí tohoto filmu odstartovalo touhu si tuto prastarou knihu přečíst.

Vžil jsem se do osudu Robinsona, kterého lákala touha po mořích, ostrovech a neobyčejných zážitcích. Nejvíce mne dojala síla a obrovská vůle žít a zvítězit nad překážkami, ať byly jakkoli těžké.

Tato kniha byla důvodem mého dalšího rozhodnutí číst příběhy tohoto žánru. Proto si nyní půjčuji knihy s heslem KOD, což znamená Knihy odvahy a dobrodružství.

Petr Földeš, 6.B, ZŠ Dr. Milady Horákové

Oblíbená literatura naší rodiny

Maminka

Moje maminka ve dvanácti letech měla oblíbenou knihu Kluci, holky a Stodůlky. Hlavními postavami této knížky jsou Anička a Honzík Voříškovi. Kniha je plná zábavných i napínavých příběhů, které se udály za celý jeden školní rok. Tuto knihu napsala česká spisovatelka Eva Bernardinová. Kniha se mamince líbila, protože je veselá a zábavná. Už se těším, až si ji taky přečtu.

Tatínek

Ve dvanácti letech můj tatínek nejraději četl knížky od Jaroslava Foglara. Nejraději měl Záhadu hlavolamu - dobrodružné příběhy pěti chlapců, kteří si říkali Rychlé šípy. Jmenovali se Mirek Dušín, Jarka Metelka, Jindra Hojer, Červenáček a Rychlonožka. Jejich příběhy byly plné napětí a dobrodružství. Navíc všichni hrdinové byli spravedliví a poctiví. Chovali se tak, jak by se měl chovat každý mladý člověk.

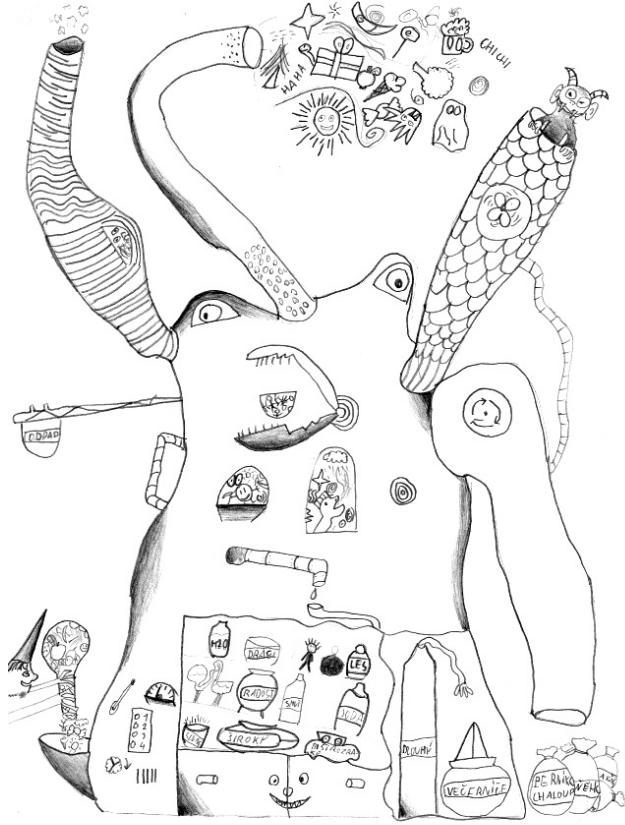
Já

Z knih, které jsem dosud přečetla já, mě nejvíce zaujala knížka švédské spisovatelky Astrid Lindgrenové Děti z Bullerbynu. Hlavní hrdinové této knížky se jmenují - Bosse, Lisa, Lasse, Anna, Olle, Brita a jejich rodiče. Tato kniha vypráví o jedné švédské vesničce, kde byly jen tři statky a šest dětí. Děti prožívaly radosti a vymýšlely různé lumpárny od rána až do noci. Kdykoliv jsem tuto knihu otevřela, smála jsem se, až jsem se za břicho popadala. Mohu vám ji všem vřele doporučit.

Z generace na generaci se u nás předává kniha Babička od Boženy Němcové.

Nikola Bluchová, 6.B, 17. listopadu

Martin Kovář, 12 let, 7.B, ZŠ Emila Zátopka

Markéta Štěrbová, 11 let, 5.C, ZŠ Emila Zátopka

Rodina a knížky

Napadlo mě, zamyslet se nad tím, co četly naše babičky, rodiče i má generace.

Začneme babičkou. Zeptal jsem se, co měla ze své četby nejraději. Začala se smát a odpověděla mi: „Ferdu Mravence a Hrbáče.“ Její první kniha mě překvapila, a tak další otázka směřovala samozřejmě k ní. „Co se ti na Ferdovi tolik líbilo?“ směji se v duchu, protože jsem si v tu chvíli pomyslel, že si ze mě dělá randu. „Jednoduché příběhy a Ferdovo smýšlení,“ odvětila mi. Jak málo stačí ke štěstí a chvilkové spokojenosti.

U matky jsem si ale nebyl vůbec jistý, že by někdy něco četla. Nikdy jsem ji s knížkou v ruce neviděl. Spíše jen luští křížovky. O to více mě překvapilo, že ji uchvátil román od Alexandra Dumase Hrabě Monte Christo. Je to prý velice napínavé čtení. Nevíte, jak kdo kdy zareaguje. A ty kostýmy a romantika udělá se ženinou fantazií hotové divy.

Má nejoblíbenější kniha je Eragon od Christophera Paoliniho z edice Odkazy dračích jezdců. Tato edice sestává ze tří knih. Druhá kniha Eldest, vychází teď v lednu. Na konci roku 2006 se těším do kina na první natočený díl. A co mě zaujalo? Miluji dobrodružné a fantasy příběhy. Různé postavy, které nepochází z reality - draky, hobity, skřítky, skřety, elfy, aj. Krajiny, nad kterými můžete jen žasnout. Toto všechno mi tento příběh poskytuje. Samozřejmě, že neméně důležitý je i děj. Chcete ho znát? Naznačím. Na začátku nalezne chlapec Eragon vejce, které není kámen, ale dračí překvapení. Jakmile se vyklube, začíná se drače od chlapce učit a postupně se sblíží. A tak začíná dlouhá a strastiplná cesta. Přečtěte si sami.

Moje sestra zbožňuje romantiky a historické romány. Přečetla toho opravdu hodně, ale nejvíc ji upoutalo dílo od Kaplického, a to Kladivo na čarodějnice. Že by jí byla sama ona? Nečetl jsem to a po jejím vyprávění jsem nevěděl, jestli se mám smát nebo žasnout. Asi brzo zajdu do knihovny. Četba je široký pojem, každý rád něco jiného. Známe pořekadlo, jež to dobře vystihuje. Sto lidí, sto chutí.

Lukáš Bikař, 9.B, ZŠ 17. listopadu

Nejčtenější kniha v naší rodině

Odedávna se říká, že kniha je nejlepší přítel člověka. Já si to myslím taky. Vždyť po mně nic nechce, nehádá se se mnou, naopak mi přináší příjemné chvíle zábavy a poučení. Když jsem se ptala rodičů, jestli mají podobný názor, souhlasili.

Má babička v mém věku nejraději četla cestopisy a knihy povídek od Karla Čapka, ale i knihy od J. Arbesa, J. Zeyera, W. Shakespeara, K. Maye a dalších.

Můj tatínek čte rád dobrodružné knihy, stejně jako cestopisy, životopisy, detektivky i sci - fi. Nejoblíbenější knihou jeho mládí je kniha Paprsky života a smrti od J. M. Trosky, i když nepohrdl ani knhami K. Maye, J. Foglara, Z. Greye a dalších.

Maminka v mládí přelouskala celou městskou knihovnu. Četla vše, co jí přišlo pod ruku. Její nejoblíbenější knihou je román Jediná, ale má v oblibě i psychologické knihy.

Moje nejoblíbenější kniha je ta, kterou momentálně čtu. Mezi mé nejoblíbenější knihy patří Risk, Nervy, Drahý čas - knihy Dicka Francise. V současné době mě zaujala kniha Ericha Remarquea Nebe nezná vyvolených. Je velmi zajímavá tím, v jakém prostředí se odehrává děj, jak si hrdinové poradí s nástrahami života.

S každou přečtenou knihou člověk získává. Seznamuje nás s osudy jiných, leckdy vymyšlených lidí, s tím, jak se žije, žilo i jak se možná žít bude. Přibližuje životy umělců, cestovatelů, objevitelů i obyčejných lidí a velmi rozvíjí slovní zásobu. Pomáhá nám odreagovat se od všedních dnů a vplout do světa smyšlených hrdinů, zvířat, která mluví, lidí, kteří létají... Proto si myslím, že kniha i v době televize a počítačů má a bude mít své věrné příznivce.

Eliška Mocková, 6.B, ZŠ 17. listopadu

Obrázek na titulní straně:

Barbra Kovačiková, 4.A, ZŠ 17. listopadu

Obrázek na zadní straně:

Halin Daová, 13 let, 8.B, ZŠ Dr. Milady Horákové

Obrázek uvnitř obálky:

Ema Zamišková, 14 let, 9.C, ZŠ Emila Zátopka

Vydala Městská knihovna Kopřivnice 2005. Příspěvky byly redakčně upraveny.

© Městská knihovna Kopřivnice, 2005